

БАШНЯ СТРАЖИ

И ВѢСТНИК
Присутствія Христа

"Сторож! сколько ночи?"

Исаия 21:12

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Dushnia Strazhy (Russian Edition) Monthly

VOL. LIX МІСЯЧНИК №5

Травень (May) 1938

ЗМІСТ:

Його "Діло" і Його "Вчинок" (Часть 2)...	67
Справедливий гнів.....	76
Осторога для людей.....	69
Його "Діло" і Його "Вчинок" (Часть 3)...	72
Оборона Єремії.....	76
До поган.....	79
Увага перед ошуканцями.....	66
Повідомлення.....	66
"Оправдатель".....	66

Вы-
свидѣ-
тели Мои,
говорит Іегова,
что Я-Бог
Исаия 43:12

© W.T.A. 215

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенно чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і власть

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідувателі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його замірн взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власти, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

Увага перед ошуканцями

Від часу до часу приходять рапорти, що деякі представляють себе нібито були в правді і свідками Єгови, ходять по різних місцях краю з постановою колективу і вимагають від братів гроші. Остерігаємо всіх братів і люблячих правду, щоби були уважні.

Повідомлення

Повідомляється всіх читачів “Вартової Башти”, що отримано нову плиту під назвою “Організація Божа” і нову брошуру “Охорона”.

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливує систематичне студювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він помішує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмово стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його лубого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. Encland
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребующим, але після поштової регулі, вони мусять прислати письмєнну аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку–повідомлення в журналі. Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50. Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. V., under the Act of March 3. 1879.

“Оправдатель”

Дальший спільний період служби в 1937 році, котрий має 9 днів, від 4–12 грудня включно, носить назву “Оправдателя”. Під час того періоду буде доручено нову книжку “Enemies”, ціною звичайної вартости за 25 ц. Людям знающим більше мов буде остання кшіжка, книжечка або брошура. Ті, котрі бажають бачити оправдання ім'я Єгови, приступити негайно до упорядкування своїх справ, щоби собі уможливити взяти якнайбільше участі в тім свідченні.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LIX

Травень, 1938

№ 5

ЙОГО “ДІЛО” І ЙОГО “ВЧИНОК”

(Продовження з попередньої “Вартової Башти”)

(Переклад з польської “Вартової Башти з 15-го листопада, 1937 року)

“Як учинив із Силомом”. – Єремії 7:14

ЧАСТЬ 2

14 Пануючі елементи так званого “християнства” сьогодні говорять, що всяка видима річ була вжита до виконання їх лукавої цілі. В кожному краю насильно збирають молодь в організації і утворюють з них групи, цілі котрих повне або посередницьке панування. Шкільні діти є змушені кланятись перед народним прапором, і щоби через те визнавали свою залежність видимим пануючим володарям, і що признають їх, як “найвищих”. Через те діти є змушені вірити, що їх охорона і спасення приходить від так званих творців “зверхності”. Та ціла справа походить від Диявола і є намаганням відвернути молодь від Бога. Таким способом сповнюється лукавий визов, котрий Диявол кинув Богу Єгови. Від дітей і батьків вимагається діяльність в такому самому напрямі, через брання участі в поклонінні Дияволу, супроти закону Єгови. Молодих і старших жінок спонукають до утворення так званих “патріотичних” організацій і змушують ставати їх членами. Ті організації є вжиті для переслідування всіх, хто надіється на Бога Єгову і котрі служать Йому в душі і правді. Пророк говорить: “Жіноцтво ж замішує тісто, щоб напекти пиріжків небесній цариці...”. З давніх часів такі пиріжки були готовані в честь богині Астарти. Пиріжки в честь богині небесної, так як сказав Єремія в другому місці в святого Писання, відносяться до річей, котрі є приготовані для організації Сатани, яка представлена через царицю. (Єремії 44:19) Організація Диявола є його “цариця”. Чим більше приготовлені в той спосіб “пиріжки” є складені представителями Сатани, котрі видимо панують над народами землі і котрі складаються з релігійних, політичних і комерційних елементів (з будь-яких і всіх релігій), котрих творці домагаються тепер, щоби їх визнано, як “вищими”. (Римлян 13:1). Для тої причини творителі пануючих влад, котрих провадять і намовляють релігійні вожді, перевертають закон і в такий спосіб узаконюють примусове поклонення встановленим нормам через шкільних дітей і а також дорослих. (Псалма 94:20). Вони вимагають від вчителів, щоби склали певні присяги, а від звичайних людей бажають, щоби вітали диктаторів як своїх визволителів і спасителів. Тому чоловіки, жінки, діти, вчителі, професори, шкільні організації, церковні, політичні і комерційні беруть участь в даванні слави в організації Диявола через поклонення сотворінню замість Творця. – Римлян 1:25

15 Такі справляють “ливну жертву [вино] чужим богам”, тобто Дияволу і лукавим духам. Лукаві пред

ставителі на землі рахують себе могутніми мужами, а то відбувається в цілі давання почесностей і прислужування видимим пануючим елементам, а не Єгови і Його цареві. Через такі масові вчинки зіпсували землю. Все те стається при винахідливості Диявола і виконання через його видимих релігійних представителів, щоби “мене до гніву побуджувати”, так як сказав Єгова. Тому Єгова звістив, що в назначеним часі “повстане і розгнівається, як на долині Габаонській, щоби... зробити своє діло, діло дивовижне...” – Ісаї 28:21

СПРАВЕДЛИВИЙ ГНІВ

16 Єгова є повільний до гніву (Псалма 86:15), але Він поставив границю, а релігійністи впевнено перейшли ту границю. До типічного народу, котрий представляв теперішній на землі признаний народ Божий, Бог сказав: “Та чи мені ж вони допікають, говорить Господь, – а не самим собі на свій сором?” (Єремії 7:19) Ті слова відносяться з більшою силою і значінням до релігійністів, котрі невластиво називаються “християнами” і котрі займаються своєю релігією для спотворення ім’я Єгови. Займатися релігією Диявола є дуже невластиво, не тільки чинити це в ім’я Бога Єгови і Ісуса Христа, а тим самим зводити багато чесних людей і спотворювати ім’я Бога Єгови і Ісуса Христа, є дразненням в найвищій степені. Релігійністи, котрі невластиво називаються “християнами”, торгують ім’ям Всемогучого Бога і Ісуса Христа, вживаючи Його в богохульний спосіб, щоби люди могли набути матеріальні речі в пристосуванні до їх власного життя. Всі їх науки основані на традиціях. Такі організації хоча і відрізняються в багатьох річах, однак є з’єднані проти Бога і Його правди. Через те, що релігійністи витворили таке замішання, то незабаром вони опустять свої голови з встиду. Ті, котрі попирають ті організації будуть бачити “дивовижне діло” Єгови. Тоді не буде для них нічого, чим вони мали б величатись. Не буде безшумної надійної безпеки по їх стороні, лише знайдуться в повнім замішанню і не будуть знати де звернутись. Справедливий гнів Єгови проти тих лицемірів буде виражений дуже виразним способом: “Тим то ось як говорить Господь Бог: Оце виливається гнів мій й досада моя на се місце, на людей і на скотину, на дерева польові й на земляні плоди, й загориться та й не згасне”. – Єремії 7:20

17 Та частина пророцтва сповнилась в меншій мірі над Єрусалимом і вскорі сповниться над творцями

номінального християнства, котрі називають себе народом Божим, але ним не є. Гнів Єгови буде виражений в Армагедоні над всіма людськими сотворіннями, молодими і старими, і над їх матеріальним богатством. Єрусалим позбавлений людей і звівів протягом сімдесят років. Число сімдесят, помноживши десять і сім, тобто, через такі два числа, котрі знаменують невидиму і видиму повноту, виразно означають, що релігійністи і їх організації, звичай і всі річі, які відносяться до них, видимі і невидимі, будуть вповні знищені. Гнів Божий буде виражений через Ісуса Христа: І запалиться і не згасне”, аж поки не виконається “дивовижне діло” Єгови і ім’я Його не буде оправдане вповні.

18 Єгова повідомив, що покірність є ліпше чим жертва. (1 Самуїла 15:22) Такий є даний від Бога незмінний закон для тих, котрі бажать сповняти Його службу. Єгова вжив свого пророка і через Нього промовив до ізраїльтян, що їх жертва без послуху нічого не варта. (Єремії 7:21-27) Він промовив до них: “Слухайте голосу мого, то я буду Богом вашим, а ви будете людьми моїми; ... Та вони не слухали”. Ісус говорив жидівському духовенству котрі управляли релігією, майже ті самі слова, сказавши до них: “І знівечили ви заповідь Божу ради переказу вашого ... навчаючи наук заповідей чоловічих”. (Маття 15:1-9) Ті слова якраз описують те, що релігійністи вживають в так званім християнстві, і що вони робили і роблять. Римо-католицька і гієрархія і духовенство, будучи під нею, беруться приносити Богу жертву, але вони вповні легковажать наказами Бога. Не хочуть слухати Бога і навчають таких наук, котрі є людськими переказами. Вони не вагаються того чинити, але безпечно вживають свого впливу до критикування рукопису чесних людей і усувають з нього біблійні цитати, щоби люди і дальше були тримані в несвідомості.

19 Те саме післанництво, котре було оголошене типічному Ізраїлеві, Єгова наказує оголосити так званому християнству. Єгова посилає тепер своїх свідків до так званого християнства голосити про Його післанництво: “Тоді казатимеш до них: Ой ти, люде, що не слухаш повеління Господа, Бога свого, і не приймаєш науки його! Зникла правда в них, наче б віднято її від уст їх”. – Єремії 7:28

20 Релігійністи зробили брехню своєю твердиною і бажать мати її як правду. До того самого класу Ісус застосував свої слова осуду, сказавши: “Змії, кудлю гадюче, як утічете від суду пекольного?” (Маття 23:33) Святе Писання вповні і виразно навчає, що Бог вчинить лукавим релігійністам, котрі знаважачуть Його ім’я. Римо-католицька гієрархія і всі, котрі сполгають на неї або її підтримують по отриманню остороги, зазнають надмірного гніву Бога Всемогучого.

21 Хоча свідки Єгови тепер є піддані всякого роду підлого трактування і переслідування через так зване “правління” того світа, а головно через римо-католицьку гієрархію, нехай помимо того наберуть відваги і радіють з факту, що мають привілей бути в тім самім давнім, через Єремію зайнятім місці, і проголошувати те саме післанництво, котре Єремія проголошував. Нехай мають відвагу і завжди пам’ятають, що Бог Єгова є з ними при виконанні Його волі, тому нічого злого їм не станеться, якщо тільки будуть вірні. Вірні свідки Єгови є тепер в Його охороннім місці і для їх помочі і потіхи є написано: “Хто під покровом Всевишнього, той буде в тіні Всемогучого. Я кажу до Господа: Ти моя пристань і твердиня, мій

Бог, на Його вповати буду. Він бо спасе тебе від сіла птахоловця і від чуми погибельної. І закриє тебе покровом своїм, ти знайдеш притулок під крилами його; щитом і тарчею буде правда його”. – Псалма 91:1-4

22 Народ Ізраїля був в завіті з Богом. Так зване християнство визнає себе бути дітьми Бога і тому є в прийнятім завіті з Ним чинити Його волю. Гоління волосся і вигляд лише символізувало, що Бог відкинув ізраїльтян. Тому Єгова наказав Єремії говорити до Єрусалиму: “Обстрижи ж волоссе твоє та відкинь геть, і заголоси плачем голосним по горах, бо відкинув Господь і вітопхнув кодро, що стягнуло на себе досаду його”. – Єремії 7:29

23 Для натуральних потомків Авраама то був “чужим” той розказ. Без сумніву, що проголошення такого післанництва робило Єремію дуже нерозумним в очах ізраїльтян. Тепер Бог наказує своїм вірним свідкам давати осторогу творцям так званого християнства, релігійністам, щоби вони були свідомі, що Бог їх відкинув. Проголошення через свідків Єгови, що римо-католицька гієрархія знаходиться в ворожечі з Єговою і що Єгова її знищить, виглядає нерозумним для релігійністів. В цей час римо-католицькі свідання звернули увагу на свідків Єгови, які дають свідоцтво про наближення Армагедону і знищення релігійністів і заодно описують таке свідоцтво як нерозсудне і невірне постанові. Тому діло, в котрім вірний останок має участь під розказом Єгови, є “незвичайне”, бо Єгова його виконує. Єгова є Тим, котрий дає осторогу про наближення знищення так званого християнства. Те “незвичайне діло” мусить бути і буде виконане, а коли закінчиться, тоді наступить Його діло, діло “дивовижне”.

24 Єгова дав обітницю, що “В Юди не похитнеться берло між колінми, докіль мир постане в людях, чаянне в народах”. (1 Мойсея 49:10) Протягом того періоду мав бути час проби на постановлення, хто заховає свою вірність і виявиться послухним завіту. Ізраїльтяни сталися релігійними і тому в днях Єремії були невірні Богу; і тоді Бог дав їм осторогу через свого пророка, сказавши: “Синове бо Юдині коять зло перед очима моїми, говорить Господь, у дому, названому моїм ім’ям, поставили гидоту свою, щоби опоганити його”. (Єремії 7:30) За подібний гріх Єгова знищив Надаба і Абігу. (3 Мойсея 10:1-7) Пінегас, внук Арона, взявся до сильного вчинку проти зіпсотого народу Божого. (4 Мойсея 25:6-15) Чому священство з Левітів, котрі розпоряджались в храмі дозволило на поповнення мерзенного в домі Божім? І чому Бог до того допустив? Бог допустив на такий стан в цілі досвідчення священників, чи покажуть вони ревність і докажуть вірність Богу, або чи стануть байдужими до Його наказу і будуть слідувати своїм власним егоїстичним пристрастям. Той факт представляв таку саму пробу, котра мала прийти і приходиться на тих з так званого християнства, котрі хочуть наслідувати Христа лише через поверхові речі з релігійністами під пануванням і контролею ворога Божого. Релігійністи вповні занедбали показувати будь-яку ревність до Бога і Його царства, для того дано виразний доказ, що гідні знищення. Вони переслідують кожного, хто говорить про царство Боже під Христом, яко єдиною надією для роду людського.

25 Дальше Бог продовжує повідомляти про огидне поступання переступників заповіту: “І постройте висоти Тофет в долині потомків Енномових, щоб там палити синів своїх і дочки свої, чого я не заповідавав,

і що на думку мені не приходило”. – Єремії 7:31

26 Поступ ізраїльтянів, як є повідомлено в тій частині пророцтва було огидним переступом приказу Божого. Такі релігійні звичаї походять від Диявола і храм Єгови не може бути згідний разом з цим. Почитателі “жидівської релігії” вважали, що існує Бог добра і одночасно потужний бог зла, і вони мусять шанувати обох, щоби бути запевненому в збереженні через одного і поміччю від другого. Тим способом протились слову Божому і самому Богу, як єдиному правдивому і потужному, на котрого мусять сполягати. Так само сьогодні релігійністи так званого християнства, котрі невірні називаються “християнами”, допускаються гідот перед лицем Бога. Поважають вони Бога, пред’являючи характер ворога, котрий мучить живі і свідомі сотворіння в місці вічного огня; що тримає багато інших через довгий проміжок років в так званім “чистилищі”, щоби там постійно зазнавали покарання і терпіння. Вони обертають в торгівлю ім’я Бога Єгови через навчання, що Бог Єгова вислухає молитви грішників, котрі за певну суму грошей відмовляють так звані “молитви” на користь передпожених терплячих в “чистилищі”. Такий лукавий чин ніколи не був в думці або в серці Бога Єгови, тому такі навчання є жорстоким спотворенням Його святого ім’я. Теорія про “вічні муки і чистилище” є лукавими науками Диявола, а навчають їх люди для знеславлення Всемогучого Бога.

27 Здається, що ім’я Енною носив якийсь Евузії, котрий жив в Єрусалимі ще скоріше, ніж там прийшли жиди, а також воно було правдоподібно одному з ангелів Диявола. (Суддів 1:21). Імена Тофет і Енною пригадують силу і діла Сатани і його ангелів, всіх, котрі остаточно загинуть. “За те надходить уже час, говорить Господь, що се місце не зватимуть Тофетом і долиною синів Енною, а долиною душоубною, та й ховатимуть в Тофеті, бо не буде місця”. (Єремії 7:32) Суд Єгови мусить бути виконаний і тому Єгова вигубить всіх зневажаючих Його ім’я. “Тофет” буде кладовищем для товпи Сатани в пригадуванні пагубного кінця всіх, котрі славлять Сатану або добровільно управляють його релігію. Як Єгова “вчинив Силомові”, так вчинить так званому християнству. Не дозволить на дальше існування жодного замешкання на зростання огидної релігії. Єгова покаже свою силу над Дияволом і над всіма його набожними місцями.

28 Що релігія Диявола і добровільні правителі тієї релігії будуть вповні вигублені є поперто дальше через слова пророка: “І буде труп сих людей живою птаству піднебесному й дикому звіррю, й нікому буде їх відганяти”. (Єремії 7:33) Тофет, котрий потім отримає ім’я “долина душоубна”, буде так наповнена, що не буде більше місця на поховання трупів, і ніхто не переживе, щоби міг зайнятися похованням. Екзекутор Єгови є в цілковитій гармонії з Єговою і є вираженням Його словом, тому не буде зважати на релігійних лицемірів, навіть аж до смерті, лише полишить їх, як гній на полі, щоби були покармом хижому птаству. Вони будугь як звірята на полі. Той факт є в дальшій протязі виявлення через пророка: “І будуть того часу побиті Господом від краю до краю землі; не будуть по них плакати, не будуть їх збирати ані ховати, – гноєм лежатимуть верх землі”. – Єремії 25:33

29 Релігійністи обходять різні свята в ім’я Бога, котрі противні Його слову і знеславлюють Його святе ім’я. Релігійністи в краях так званого християнст-

ва обходять свята під назвою “Боже народження, Великдень”, існуючі для комерційних і саморобних цілей. Духовенство вживає ті випадки до збирання грошей для себе і своєї організації. Всі з тої торговельної зграї використовують таку спосібність на продажу людям багато безвартісного хламу і разом напоюючи на “вині” Диявола і масово спотворюють ім’я Бога і Христа. Всі такі гідоти мусять скінчитись в назначенім часі: “І перерву по городах Юдиних і по улицах Єрусалимських співи радості й веселощів, співи про молодого князя й про молоду княгиню, бо земля тая стане пустинею”. (Єремії 7:34) Радісний голос, котрий всюди чути на випадок радості релігійністів так званого християнства, також замовкне веселий голос під час свят в церквах також скінчиться. Тільки “радість в Бозі”, радість невісти і жениха пробуває для тих, котрі прославляють ім’я Бога. (Йоана 3:29) Господь Ісус висказав, що аж до вираження гніву Єгови, тобто, “Його дивовижного діла”, будуть женитися і виходити заміж в так званім християнстві, а релігійністи не будуть прислухатися до слова Єгови. (Маттея 24:38,39) Теперішні факти цілком підтверджують ті пророчі слова. В Армагедоні так зване християнство буде опустошене і цілковито позбавлене радості. Єгова є незадоволений так званім християнством, бо воно стоїть по стороні Сатани, і відвертає людей від Єгови і від Його ласкавого постановлення для них.

30 Єгова вжив Єремію до виконання пророчого образу і щоби доставити пророче післанництво для проповідування, що станеться в далекому майбутньому тим, котрі були представлені через невірних ізраїльтян. Ізраїльтяни, будучи проваджені через священників або духовенство того часу, знехтували постанови Божі і управляли релігією, котра ґрунтується на науках самолюбних людей, взявши початок у Диявола. Від того духовенства наслідувало багато людей, котрі теж стались релігійними. Чи проголошення післанництва Єгови через Єремію показалося тим релігійністам, як “незвичайне діло?” Чи пройшовше нещастя, котре випало на Єрусалим з руки Бога Всемогучого і про котре Єремія пророкував, показалося як “дивовижне діло?” Робота проповідування і наслідок, відносились до релігійністів, котрим виглядало дуже дивне, незвичайне і, взагалі, як негідне поважного роздумування. Те саме відноситься також до так званого християнства. Тут потрібно зауважити, що наступило на попертя того висновку.

ОСТОРОГА ДЛЯ ЛЮДЕЙ.

31 При тім пункті показується, що потрібно звернути увагу відносно двадцять шостої голови пророцтва Єремії, котре треба уважно читати і роздумувати. Декотрі історичні факти віносяться тут до переліку. Час є поставлений через дату панування царя. “У початку царювання Йоакимового Йосієнка, царя Юдейського, надійшло таке слово від Господа”. (Єремії 26:1) Звертаючись тепер до історичних записів можна зауважити слідує: “І зробив Фараон Нехао Елиякіма, Йосієнка царем намість отця його Йосії, та й перемінив ім’я його на Йоакима, а Йоахаза взяв і відвів у Єгипет, де він і вмер. І давав Йоаким Фараонові срібло й золото. Він розцінював землю, щоби виплачувати Фараонові, скільки приказував. Від кожного з народу землі, як кого ціновано, брав срібло й золото, щоби виплачувати Фараонові Нехао. Двадцять і п’ять год було віку Йоакимові, як

він став царем, а одинайцять літ царював у Єрусалимі. Матір його звали Зевудда Федаївна, з Руми. І чинив він те, що Господеві не до вподоби, притьма як предки його чинили”. – 2 Царів 23:34–37

32 Було то в тім часі, що Єгова дав Єремії своє посланництво доставити релігіоністам в Єрусалимі. То було в часі, коли Навуходнозор виступив проти Йоакима (сталося це в його вісімнадцятому році) і примусив його платити данину. Йоаким збунтувався по трьох роках заплачення данини. (2 Царів 24:1). Тільки Йоаким стався царем Ізраїля, коли Єремія навчав вісімнадцять років, це було під час останніх років царювання царя Йосії, котрий служив Єгови. Щоби смертельна небезпека, в котрій знайшовся Єремія, могла бути побачена і оцінена, зауваж історичний факт, котрий є записаний в 26 голові: “Та цар Йоаким послав людей і в Єгипет: Елнатана Ахборенка й інших із ним. І взяли вони Урію з Єгипту та й привели до царя Йоакима, а той велів стягти його мечем та кинути трупа його на кладовищі для простих людей”. – Єремії 26:22,23

33 Виходить, що тим історичним фактом повідомлено перед іншими і всенародно оголошено, тому мусіло прийти до уваги Єремії. Єремія знав, що давання тепер отриманого від Єгови посланництва ставить його життя в небезпеку. Але чи застрашило те Єремію в даванні Божого посланництва?

34 Всі ізраїльтяни мали дозвіл входить до храму через двір там де стояв Єремія і проголошував посланництво: “Так говорить Господь: Стань на подвір’ї в дому Господньому та промов до всіх горожан, що приходять на прощу з усіх міст Юдиних до Господнього дому, всі словеса, що заповім тобі казати їм; ні слова не уйми”. – Єремії 26:2

35 Чи Єремія найперше подався до царя, або його урядників просити про дозвіл, коли вибрав свою позицію в тому місці проголошувати посланництво Єгови? Ні, Єгова не сказав йому так чинити, а він будучи там, слухав Єгову. Бог після свого пророка говорити, що мав сповістити. За таку саму “образу” з дорученого посланництва цар приказав вбити пророка Урію, бо його мова “ранила релігійні почування” великих релігійних провідників між жидами. Виразний приклад для свідків Єгови є тут показаний через рішучий напрям Єремії. Апостоли наслідували такого самого прикладу, коли промовили до урядників закону: “Більше треба коритись Богу ніж людям”. (Дії ап. 5:29) Єгова не сказав Єрсмії увійти до храму і там промовляти людям, тільки сказав йому стати в дворі, де люди будуть приходити і повертатись. Це показує, що свідки Єгови не мають йти до дому релігіоністів і там провадити з ними дискусію, лише мусять ходити між людей, котрі відвідують такі релігійні зібрання і котрі підтримують зорганізовану релігію, і повідомити їх про розпорядження Єгови через давання їм остороги перед Його загрожуючим “дивовижним ділом”. Сьогодні релігіоністи промовляють до людей через вживання радіо, і є припущення, що декотрі з релігійних управителів слухають промову через радіо в своїх домах. Правильно і властиво є для свідків Єгови вживати радіо для трансляції людям Божого посланництва, хоча навіть і гієрархія з цілої сили противиться їм в такому вживанню. Є згідно з наказами Господа Ісуса, щоб свідки Єгови ходили до домів підтримуючих і учасників релігійних організацій і шоби там представили їм посланництво

Єгови. Ісус і Його апостоли наслідували такого напрямку (Дії ап. 20:20), і тим самим стало властиве правило, через котре слуги Божі мусять керуватися в теперішнім часі.

36 Єгова приказав Єремії говорити про посланництво всім людям з різних міст або містечків, котрі прийшли на богослуження до храму. З початку то був дім Божий, але за днів Єремії зробили його домом торгівлі. Тому з часу свідчення через Єремію той дім був домом Божим тільки на словах, але не насправді і в дійсності. Юдеї споглядали на той дім або “церкву” як на твердиню або гарантію для них проти всякого народного нещастя. В тім дні політичні, торгівельні і воєнні вожді споглядали на “церкву”, а головню на Ватикан, як на гарантію і уповноваження до виконання своєї строгої діяльності. Всі народи так званого християнства мають своїх священників, котрі є найняті релігіоністами до служення армії і флоту. Пануюча влада і ті, що її підтримують, споглядають на свої релігійні організації і релігійних правителів за надійну користь і як охорону проти злого. Творці церковних організацій, тобто релігійні управителі, хочуть бути патріотами і що підтримують спільність з народом. Вони беруть участь політиці народів і вмішуються до справ політичних. Вживаючи релігію і своїх церковних домів, як надійного засобу прогнання злого, і жоден з них не бажає собі правдивого царства під Христом. Противно, воюють вони проти царства і всього, що відноситься до царювання над світом через Ісуса Христа. Сповняють вони тільки форму набожності в домі, котрого називають “домом Божим”, шоби люди могли бачити їх підле посвячення Богу. Через те друге притягнення до таких місць зібрання є надією отримати трохи користі.

37 Інструкція Єгови була наказуюча, тому пророк Єремія не міг шукати вибору, Єгова сказав: “Говори всі слова, котрі наказав говорити до них”. Єремія стався б непослушним Богу, коли б просив царя про дозвіл проповідувати, або доставити посланництво, котре Бог приказав йому занести. Він не міг згідно з волею Єгови просити дозволу від управителів в дворі або священників в храмі, або будь-якого іншого чоловіка. По тій самій причині сьогодні свідки Єгови були б непослушні Єгови і Його великому Пророкові, Ісусу Христу, коли б старались про дозвіл або уповноваження до навчання євангелії царства через ходження від дому до дому і доставлення посланництва. Єгова дав незмінний приказ, що Його свідки мають таким способом навчати і тому мусять Його слухати. Занедбувати стосовно того приказу означало би їх цілковите знищення. – Дії ап. 3:23

38 Наголошуючи, Бог сказав до Єремії: “Говори, і не приховай і слова”, тобто, не подавай цензурованого посланництва. Після перекладу Лісара, частина того вірша звучить так: “Не упускай ані одного слова”. Єремії було наказано не упускати будь-якого виразу або дозволити будь-кому цензурувати Його посланництво. Він не давав копії своєї промови церковній раді або іншим, шоби переглянули і викреслили певні частини, котрі мали б “ранити релігійні почування” духовенства або проявляти, “опрокидувати спосібність виникнутих подій”. По тій самій причині Єгова заборонив свідкам Єгови подавати посланництво або промову цензурі радія, комісії, духовенству, або будь-кому, хто би старався цензурувати і викреслювати декотрі частини, котрі

могли б бути ображаючі для релігійоністів. Навіть Єремія не міг цензурувати того післанництва по будь-якій причині. Бог Єгова вложив свос післанництво до уст своїх свідків і приказав їм говорити, тому просьба про дозвіл або віддання їм цензуру було б безпосереднім переступом Його приказу. Страх перед тілесним ушкодженням, прагнення адміністрації від людей, добрі, сусідські почуття, народний патріотизм, або будь-що інше не повинно перешкоджати в цілковитім послушенстві Божим приказам. Нічого не можна ставити як вимівку або оправдання за будь-який компроміс, або за виключення окремих частин післанництва правди. Свідки Єгови мусять розуміти, що не мають права, власті або авторитету змінити Його післанництво, або замінити його будь-якою іншою річчю. Постановлення чи післанництво, ображення або задоволення людей не належить до них. Післанництво правди є післанництвом Бога, а не жодного чоловіка. Є цілковито противно навіть подумати про стримання від остороги приказу Всемогучого Бога і мати на увазі задоволення людей або установ, або проти самолюбних, недосконалих людей про дозвіл чинити те, що Всемогучий Бог приказав чинити. Свідки Єгови не мають ділати в самолюбний спосіб. Завжди повинні оминати непотрібне провокування опозиції, а спокійно, тверезо і без боязні розказувати післанництво правди не дивлячись на те, що будь-яке сотворіння може сказати або зробити. Апостол Павло був наглядним прикладом для тих, котрі наслідують те правило. Де б Павло не звертався, релігійоністи воювали з ним і завдавали йому тілесної кривди з причини його вірности. Перераховуючи всякі переслідування, котрі мусів переносити, Павло сказав: "І що я ні від чого корисного не вхлявся, щоб не звістити вам і не навчати вас прилюдно і по домам ... І ось я, звязаний духом, йду в Єрусалим, не знаючи, що в йому приключиться мені ... Бо я не вхлявсь об'являти вам усяку волю Богу. (Дії ап. 20:20–27) Ісус Христос терпів за розказування правди. Пророки перед ним так само терпіли. Терпіння з причини великих зневаг було долею апостолів, а головно Павла. На що свідки Єгови можуть сподіватись, слухаючи Єгову в тому дні, коли б не були піддані під подібні несправедливі переслідування? Обов'язком свідків Єгови є слухати Єгову і Єгова постарасться про наслідок. provoke

39 Можна сподіватися, що релігійоністи дальше будуть переслідувати свідків Божих. Бог допустив на те, так як дозволив Сатані виконувати лукаве діло до назначеного часу; але Єгова виразно заявив, що по закінченні "незвичайного діла", в котрім свідки Єгови мають тепер участь, виконає свій "дивовижний вчинок" – і то буде кінець релігійоністам і всім, котрі спотворюють ім'я Єгови. Свідки Єгови мають привілей вибрати собі оминути терпіння в теперішнім часі і бути знищені через Єгову, або вірність Єгові, терплячи переслідування з рук ворогів і отримання вічного благословенства Єгови. Тому сі з легкістю зрозуміють, що боязнь перед чоловіком провадить до сільця.

40 Єгова призначив місто Єрусалим на знищення, лише хотів дати можливість до втечі тим одиницям, котрі будуть жаліти або спокутувати, тобто тим, котрі змінять напрям свого поступу: "Може послухають, і зверне кожен з ледачої стежки своєї, а тоді я відміню те лихо, що задумав був послати на їх за їх ледачі вчинки". (Єремії 26:3) Єгова знав, що ізраїльтяни не будуть спокутувати; лише дав їм про те повідомлен-

ня, що їм вчинить, а це дало можливість всім людям доброї волі спокутувати і знайти охорону. Можливість була представлена для всіх, від царя до найвищого слуги. Тим способом Бог положив відповідальність за знищення міста на тих, котрі були здатні направити свої дороги і котрі не хотіли того зробити. На сповнення того пророчого образу Єгова посилає тепер своїх свідків давати осторогу так званому християнству, знаючи добре, що воно, яко цілість не змінить свого напрямку, лише ті, що в нім знаходяться, люди чесні і доброї волі відносно Єгови, котрі послухають тої остороги, змінять свій напрям ділання, стануть по стороні Єгови і через те уникнуть дня знищення, котрий є близьким.

41 Загибель Єрусалиму і храму була визначена, тому мусіла наступити (Єремії 1:1–3; Езекиїла 4:6–8; 2 Царів 22:14–20; 23:26,27) Єремія навчав людей правди протягом вісімнадцяти років. Через післання пророка до міста і храму свідкувати, Єгова показав ізраїльтянам або жидам, котрі добровільно, навмисно і продумано противилися Єгові і підтримували Диявола, що їх знищення було вимірене, хіба що будуть спокутувати. Єгова змусив тих свідомих переступників признатися, як Його вороги. Так само сьогодні Єгова дає осторогу так званому християнству, що його знищення є вимірене, і відповідно Він змусить лицемірне духовенство і інших релігійоністів так званого християнства показатись явно яко "козли" гідні знищення. (Маттея 25:32, 41–46) Особливо від 1922 року Єгова почав посилати своїх свідків під провідництвом Ісуса Христа і давати осторогу так званому християнству, не сподіваючись виправлення від релігійоністів, котрі свідомо противляться Його слову, але щоби не мали вимівки. Вони свідомо стають в опозицію до проголошення Його післанництва о царстві, показуючись явно, що є добровільно лукаві, і що справедливо заслужили собі знищення. В релігійних організаціях так званого християнства знаходяться деякі тихі, котрі є широго серця і котрі бажають пізнати властиву дорогу. Тим є більше дана можливість почути правду і шукати місця охорони. Дане через Єремію післанництво показувало єдино безпечну дорогу, і так само тепер післанництво Єгови, котре Єгова посилає через своїх свідків, показує одну дорогу охорони і безпеки.

42 Єгова посилає своїх свідків до людей так званого християнства не в цілі навернення світа, так як утримують релігійоністи. Свідки Бога є післані свідкувати про Його ім'я і царство. Тому Єгова сказав: "Ви свідки мої" (Ісаї 43:10–12); ви є вповноважені і помазані до проголошення дня пімсти Божої, щоби була дана осторога тим з так званого християнства, котрі почули про ім'я Бога і Його сина, Ісуса Христа, Спасителя світа, а саме тим, котрі не знають про Бога і Його слово і котрі хочуть Йому служити. Свідки Єгови не виходять намовляти других, щоби вони приєднались до певної організації. Вони не просять людей і не намовляють їх до чинення чого-небудь, лише спокійно, поважно і не застрашуючи розказують людям про післанництво Бога Єгови, показуючи тим, котрі бажають отримати життя, що Бог Єгова постарався про безпечну дорогу і життя через Ісуса Христа і своє царство. Свідки Єгови виразно говорять людям, що післанництво є від Єгови, а не жодного чоловіка; що воно дається яко свідоцтво народам і людям; що по закінченні того свідоцтва після приказу, свідки будуть звільнені від відповідальності, і після того відповідальність буде спочивати на

тих, котрі слухали те післаництво. Ті слова, котрі Єгова приказав говорити Єремії, з більшою силою відносяться до тих свідків, котрих представляв Єре-

мія. Чому свідки Єгови мусять говорити про річі, котрі скоро сповняться?

ЙОГО “ДІЛО” І ЙОГО “ВЧИНОК”

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1–го жовтня, 1937 року)

(Переложено з польської “Вартової Башти” з 1–го грудня, 1937 року)

“Як учинив із Силомом”. – Єремії 7:14

ЧАСТЬ 3

ЄГОВА вибрав Єремію за свого слугу і через нього післав і оголосив мешканцям Єрусалиму своє попередження. Проживаючим там людям дав досить часу на виправлення дороги і щоби властиво відповіли на Його попередження. Терпів Він той невірний народ через довгий протяг часу. Але настав день, коли сповнення факту мусіло бути показане над Єрусалимом. В тім був пророчий образ так званого християнства, коли невірна товпа хотіла показатись народом Божим. До так званого християнства тепер є післано попередження від Бога Єгови. Ті речі, котрі Єремія оголосив, головню відносяться до так званого християнства: “І говори до них ось як: Так каже Господь: Коли не послухаєте мене, щоб ходити в мойму законі, що я дав вам, щоб слухати слів рабів моїх, пророків, що невгавно до вас посилаю та й посилаю, дарма що ви не слухаєте їх. То я з сим домом зроблю те, що з Силомом, а місто се подам на прокляття всім народам на землі”. – Єремії 26:4–6

2 Нехай слуги Єгови теперішнього дня мають на увазі факт, що Єремія не говорив власної думки під час повідомлення про наступаючі речі; ані не підпорядковував свою пораду до того, що ізраїльтяни мали робити. Він мав занести післаництво Боже і дати людям зрозуміти, що єдиним способом до втечі є тільки та дорога, котру Бог постановив для них через своє слово. Гордий і зарозумілий чоловік, котрий бажає бути вивисшений в очах других, старається вговорювати людей, що він є “мудрий” і що дає їм добрі поради. Сьогодні декотрі приписують собі підставу представляти послідовників Ісуса Христа тільки в тій цілі, щоби могли показатись важними. Свідки Єгови на можуть додавати нічого до післаництва Божого, ані щось з нього витягти або забрати. Те попередження є попередженням Єгови, а не чоловіка. Не говоріть нікому, що він є від Диявола і що він буде знищений. Говоріть, що Єгова сповіщає про свій замір, котрий є записаний в Його слові, що Він скоро знищить всіх релігійоністів, всіх ліщемірів і тих, котрі тримаються по стороні Диявола. Говоріть їм, що Бог постановив дорогу до втечі, і що та дорога є для кожного шукати Бога і Його справедливости, котра буде встановлена через Ісуса Христа, Відкупителя. Кажний мусить сам себе виміряти і вирішити за себе, чи він стоїть за Бога або по стороні Диявола. Переконання людей не є ціллю свідків Єгови. Їх обов’язком є проповідування післаництва Божого, а нічого більше. Дискусувати або сперечатись з будь-яким фальшивим пророком не було б на місці, коли б це ро-

билось публічно з ціллю дати людям можливість побачити правду; і вибирати одиниць і говорити їм, який має бути їх кінець, так робити було б неправильно.

з Релігійоністи з Єрусалиму старались підтримувати і підтримували службу в храмі, а тому вважались за справедливих, показували велике обурення в часі, коли пророк Єремія говорив в присутності інших, що суд Божий виконається над ними надзвичайний. З певністю жидівські релігійні управителі, а головню духовенство, припускали, що доручене через Єремію післаництво мало ціль піднести бунт і що для тої причини було підривне і не повинно бути слухане і тоді Єремія мусить бути заспокоєний. Вони роздумували: “Чому ми, провідники і вчителі Ізраїля маємо тривожитись і мати наших людей заклопотаних через того чоловіка Єремію?” Те саме є сьогодні, що духовенство і визначні їх стада, котрі управляють релігією для особистої користі, дуже обурюються з причини того післаництва зі слова Єгови, котре тепер проповідують Його свідки. Розгніване духовенство склонює судових урядників до затвердження, що доручене через свідків Єгови післаництво є бунтівниче і порушує спокій і добротність народу, і тому є бунтівниче. Представляючи їм, що ті свідки, котрі проповідують таке післаництво, повинні бути покарані, а видання їх про те повинні бути затримані. Бог уподобав собі так постановити, щоби релігійоністи не мали причини до оправдання задля несвідомости, або браком знання про Його падаючий гнів на всіх ворогів. Тому приказує своїм свідкам говорити до них так, як говорив Єремія: “Якщо не будете слухати Бога і йти назначеною через Нього дорогою, Бог виступить проти вас, так як оголосив. Відповідальність залишиться над вами”. Релігійоністи теперішнього часу мають Біблію, котра є словом Божим. Тепер мають попередження, що Біблія є єдиний властивий провідник, і що відказуватись слухати застереження закону Божого, так як є подано в слові Божім, назавжди закрис оправдання несвідомости про те, що Бог має їм чинити, а головню, коли їх увага є безпосередньо спрямована до пророцтв. Кільканадцять років перед тим, коли Єремія прийшов з післаництвом до Єрусалиму, Бог Єгова постановив віднайти книгу закону і щоби цар приказав читати її перед людьми, котрі згодились застерігати написаних там слів. (2 Царів 22:3–20; 23:1–3) Так само в часі сорока років перед 1918 роком, Бог приказав своїм слугам виконати “роботу Ілїї” через проповідування людям

свідчення о царстві Божім. Так зване християнство багато років займало Біблію, а протягом минулих п'ятнадцяти років і більше, мільйони Біблій, книжок і брошур було надруковано і поширено, звертаючись до пророцтв Біблійних, котрі оголошують Божі постанови відносно людей на землі. Від приходу Ісуса Христа до храму в 1918 році сотні мільйонів книжок і брошур було розповсюджено між людьми, а головню зверненням уваги релігіоністам так званого християнства, що Єгова оголосив свій замір вжити Ісуса Христа і через Нього знищити всяку опозицію до свого царства. Тому так зване християнство отримало попередження і даліше отримує післанництво в тому часі.

4 Ізраїльтяни були типічним народом, а пророцтво було написане і висказане у відношенні до так званого християнства, позатипічних людей, котрі іменується бути людьми Божими на землі. Єгова говорить тепер до них: “Якщо не будете мене слухати, мусите зазнати кари”. Чому Бог дає їм виразну острого, звертаючи увагу на свої попередження, але вони “не послушали”? Причина є та, щоби вони могли бути відповідно поінформовані і щоби задля того могли відповідати за власну невірність. Надходяче їх знищення буде з їх власної вини. Єдиний спосіб для слуг Божих на звільнення від вини або “відповідальності” є нести так званому християнству післанництво острого від Бога, так як Бог приказав. (Езекиїля 53:8–12) Ніхто не буде мати жодної розсудної вимівки сказати, що Бог несподівано виконав над ними свій суд. Вони не зможуть сказати, що Бог був і є скорий до гніву. Єгова дає їм докладну острого і довгий час до спокутування по тій причині, що “незвичайне діло”, діло свідчення поступає чим раз даліше і буде поступати, аж Бог в назначенім часі зачне виконувати діло знищення.

5 Релігіоністи з Єрусалиму пишалися своїм храмом. Римо-католицька гієрархія і її релігійні помічники пишаються так званими “католицькими церквами” і власними мерзенно збудованими кафедральними соборами. Бог визначив ізраїльтянів як свій власний народ. Римо-католицька церква свідомо приписує собі становище народу Божого на землі і за такого себе видає. Як ізраїльтяни показували так і католицька гієрархія з гордістю показує на матеріальні будови так званих “церков”. В далішому протязі часу показано є через вираз пророка Езекиїла, котрий написав: “Скажи домові Ізраїлевою: Так говорить Господь Бог: Ось, я передаю на опоганенне святиню мою, – сесю опору сили вашої, розкіш очей ваших і одраду душі вашої, а сини ваші й дочки ваші, що ви позоставляли, поляжуть од меча. ..., а як те все станеться, зрозумієте, що я – Господь Бог”. (Езекиїля 24:21–24) Організація римо-католицької гієрархії займає становище якраз подібне до того, котре займали релігіоністи в Єрусалимі. Єгова дає попередження і сповіщає: “Якщо мене не послухасте, ... вчиню тому домові, як Силому”. Релігіоністи в Єрусалимі вважали висказану правду за дуже дивну і неможливу, щоби повірити. З таким поглядом розсуджували згідно наступного порівняння: “Наш храм не є шатром або тимчасова резиденція, так як батьки наші мали в Силомі. Коли б тепер Бог допустив на знищення того храму, котрий називається Його ім'ям, казали б, через то зневажає своє ім'я, а така річ була б неможлива. Така промова не є можлива щоби повірити, і тому чоловіку Єремії, котрий проповідує не потрібно вірити”. Релігійні провідники так

званого християнства сьогодні розуміють в такий самий спосіб. Духовенство викрикує звістку про наближаюче до них знищення і говорять, що свідки Єгови є комуністами, котрі виконують своє діло під прикриттям релігії. В той спосіб зневага, котра приходила на Ісуса Христа і Його учнів, тепер впала на ширих свідків Єгови за проповідування правди.

6 Єгова оголосив даліше, що “дасть Єрусалим на прокляття всім народам”. Релігійні жиди не вірили в таке повідомлення, але Бог після того виконав всі річи відносно своєї перестороги. Тоді всі народи проклинали Ізраїля, а в Армагедоні всі народи будуть проклинати релігіоністів так званого християнства. Тепер “святий народ” Божий і всі люди доброї волі, котрі проповідують правду після отриманого приказу, проголошуючи прокляття над так званим християнством. Духовенство і визначні з їх стада воюють проти свідків Єгови за виконання такого діла в послушенстві до приказу Єгови. То було представлено через слідуєче Писання: “Священники й пророки й весь люд чули, як Єремія говорив сі слова в Господньому домі”. (Єремії 26:7) Коли римо-католицька гієрархія і її помічники чують післанництво Єгови, котре доручують Його вірні свідки, говорять: “Наші релігійні почування є дуже поранені і релігійна гордість є знівечена мовою свідків Єгови проти нашого славного ийсвятішого заведення; їх слова є безрозсудні і дивні, щоби повірити”. Так само говорили жиди і так тепер говорять католики і інші релігіоністи. Попи римо-католицької гієрархії і інше духовенство з релігіоністів є так сильно перейняті своїми посадами і виникаючим з того доходом, що чуються дуже зневажені тим післанництвом, котре проповідують свідки Єгови з повідомленням про надходяче прокляття зорганізованої релігії. Показавшись яко фальшиві пророки або вчителі, сі релігійні провідники є дуже обурені і оголошують свідків Єгови перед людьми усно і через пресу. Послідовники тих релігійних організацій говорять: “О, як же то дивно, що хтось має відвагу говорити так заперечливо про нашу велику церкву і наше велике духовенство! Хто є подібний великій католицькій церкві?” Коли тепер свідки Єгови йдуть до верхніх релігіоністів і говорять їм про постанову Бога так, як є виражено в Його слові, вони говорять: То є дивно, що приходите до нас. Ми є християни і не потребуємо слухати вашої мови. Йдіть до поганських народів. Церква наша є для нас вистарчаюча. Дивно, що такі люди, як ви стараються щось нам говорити”. Тільки люди доброї волі з радістю приймають свідків Єгови і є ревні до навчання, через що виконується розділення народів.

7 Чи було то “незвичайне діло”, в котрім був зайнятий молодий пророк Єремія? Чи показувалося дивним і нерозумним, що Бог післяв через чоловіка Єремію таке “неможливе” післанництво, котре приніс Єремія? Жидівські релігіоністи були такої думки. Вони самі прийшли до такого розлюченого обурення, так як чинить духовенство в теперішнім часі: “І скоро скінчив Єремія говорити все те, що Господь заповідав йому говорити всім людям, – ухопили його священники й пророки й весь люд кричучи: Смерть йому, смерть!” (Єремії 26:8) Доручене через Єремію післанництво було дуже незрозуміле, але Єремія не стримувався говорити з причини його впевненої зрозумілості. Не стримувався по причині страху перед тілесним ушкодженням. В ім'я і силі Єгови доручував післанництво після приказу без

звернення до цензури і попередні просьби, щоби йому дозволили говорити згідно його післання. Зауважте тут спосіб виконання роботи; спочатку священники, потім фальшиві пророки, а після того загальний народ. Жидівські священники піднесли бунт, за котрий напевно звалили вину на Єремію. Так само є сьогодні. Доручення свідоцтва найперше приводить до гніву священників, котрі пізніше подаються до судів і зізнають, що хоча таке повідомлення знаходиться в Біблії і має бути доручене людям, але воно приводить до бунту. Вони добре знають, що говорять брехню лише щоби могли виправдатись, шукають найпершої і найліпшої нагоди до зачинання бунту і спровадження товпи, а потім звинуватити свідків Єгови за невластивий поступок відносно священників і духовенства.

8 Релігійні провідники поміж жидами повинні мати на увазі факт, що якби Єремія приносив і давав фальшиве післаництво в ім'я Бога Єгови, Бог Єгова покарав би його за такий чин. Бог покарав фальшивого пророка Ананію смертю за піднесення бунту проти Бога. (Єремії 28:16,17). Жидівські священники постановили між собою взяти в свої руки цілу справу і таким способом показали цілковитий брак, сподіваючись того, що Бог знищить Єремію, як фальшивого пророка і зневажить його ім'я. Вони склонили легковірних людей, котрі їх підтримували, щоби приєднались до них в переслідуванні Єремії. Вложили справу відносно свого заміру і сподівалися отримати успіх і стратити Єремію після свого бажання. В тому задумі організували товпу і вислали її проти Єремії, щоби вони кричали :Смерть йому, смерть!"

9 Сьогодні священники римо-католицького визнання і їх прихильники наслідують цілковито такий напрям. Якби ті провідники хоч трохи вірили, що свідки Єгови носять фальшиве і богохульне післаництво проти Єгови, вони б сказали: "Нехай їх Бог покарає – і він то напевно вчинить". Знаючи добре, що свідки Єгови говорять правду, і що духовенство не має на неї відповіді, беруть справу в свої руки, підбурюють легковірних людей проти свідків Єгови і впливають на народних управителів, щоби їх ув'язнили і строго покарали. Як тільки появляється можливість, духовенство підносить бунт і скликає товпу, щоби накладати дальші обвинувачення на тих, котрі представляють Бога. Всі католицькі священники склонюють присяжних суддів, котрі іменуються бути потомками Ізраїля, щоби накладали несправедливу і сувору кару на свідків Єгови. Такі справи в теперішньому часі беруть місце в Новій Джерсі і в інших частях землі. Бог сказав записати про справу Єремії для проповідування, що станеться в будучності, і котрі то речі сьогодні сповняються. Це написано для помочи посвяченим Єгові, щоби вони могли зрозуміти і оцінити причину, чому вони мусять таким способом терпіти зневаги з рук релігійністів.

10 Жидівське духовенство заперечувало, що Єремія був пророком Бога і уповноважений говорити від Його імені: "На що ти пророкуєш в ім'я Господнє й говориш: Станеться з сим домом те, що з Силомом, а город сей спустіє, збезлюдіє? І встав увесь люд у домі Господньому на Єремію". (Єремії 26:9) Ці жидівські релігійністи через власні слова визнавали отримане післаництво з повідомленням, що така сама доля, яка впала на Силом, впаде також на них. Те свідоцтво дуже розгнівало релігійністів, бо доказало їх перед людьми як великих грішників. Вони вважалися за дуже справедливих і в очах людей хотіли бути прав-

дивими, але проявляли свій гнів на кожного, хто говорив їм річі не в їх користь. Ті фарисеї робили різні фальшиві вчинки при службі Богу в храмі. Римо-католицька гієрархія і другі священники приписують себе служити Богу. Закладають на свою голову плоскі капелюхи, вбираються в довгі шати і вишивані фартухи і дають своє надуте лице фотографувати і щоби їх поміщали на екранах рухомих образів, а люди поставлені при цілуванні їх важкого пальця на носі або перстень, щоби через те показувати вигляд більшої поваги і щоби легковірні люди могли бачити велику справедливість і святість. Протягом такого часу друкують в своїх публікаціях, що свідки Єгови стверджують, що Єгова знищить всяку релігію; і то післаництво зі слова Божого проголошують як незрозумілим, неможливим, богохульним і невірним. Однак не хочуть сполягати на Бога, а хочуть щоби Він осудив своїх власних свідків. Хвилює їх тільки те, щоби затриматись на своїй посаді, щоби вони могли використовувати людей в дальшій часі. Священники говорять один до другого і до своїх зібраних людей: "Чи не ми є вибранцями Бога? Чи не провадимо службу в домі Божім? Чи не приносимо своїх грошей тут і не маєм участі в тій службі в домі Божім? Чи то не є дуже дивне, щоби хтось виходив і старався говорити, що Бог нас знищить?" Вони признають, що отримали осторогу і по тій причині не можуть звільнитися від відповідальності. Ті релігійністи сповняють давно тому написане пророцтво; лише дуже засліплені попередженням, щоби почути або прочитати пророцтво, котре Бог помістив в своїм слові з давних часів. Диявол запалює їх до гніву, ненависті, злості і до строгого покарання свідків Божих.

11 Жидівські священники через свою мову до людей приносили велику зневагу і ненависть проти Єремії: "І встав увесь люд у домі Господньому на Єремію". Диявол завжди вживав і вживає своїх релігійних священників таким самим способом. Коли Ісус Христос, улюблений син Божий, котрий був без гріху або вини і котрий ніколи не поповнив зла, став перед судом фальшиво оскаржений за найбільший злочин бунту і зради, то були священники, котрі намагалися Його покарання і крові: "Вони ж намагалися Його голосом великим, просячи, Його розп'яти. І перемогли голоси їх та архиерейські. Пилат же присудив, щоби сталось по просьбі їх". (Луки 23:23,24) То були релігійні священники, котрі там і тоді намовляли товпу, бажаючи крові Ісуса Христа замість крові визнаного розбійника: "Архиереї ж і старші намовили народ, щоби випросили Вараву, Ісуса ж убили". – Маттея 27:20

12 Релігійні агенти Диявола ніколи не змінюються, але завжди ділають в такий самий спосіб, бо всі є його синами і чинять волю свого отця. (Йоана 8:44) Сьогодні ті священники, а головню ті з римо-католицької гієрархії, вимагають суворого покарання свідків Єгови за вчинення піднятого бунту, розповсюдження так званої "неправдивої" літератури і за інше "ображення", хоча ті свідки не мають в тому жодної вини. Це вони чинять в послушенстві до приказів Бога через проповідування Його післаництва, щоби воля Божа могла виконатись так як Бог постановив. Правди ті виконуються в тій цілі, щоби чесні люди, котрі бжають знати справедливі речі і розуміти теперішні обставини, могли бачити, знати і розуміти, що релігійністи становлять знаряд Диявола для зведення людей і зневаги святого ім'я Єгови. По тій

причині свідки Всемогучого Бога сьогодні є переслідувані. Вони нічого поганого не чинять, лише тільки добро. Диявол ненавидить всі властиві і правдиві речі, тому старається знищити тих, котрі слухають Бога. Єгова дозволяє на такі обставини, щоби ворог Сатана міг мати повну можливість до виконання свого лукавого заміру і щоби люди, через піддавання їх переслідуванню, могли мати привілей заховати свою вірність відносно Єгови. Остаточна перемога буде по стороні Єгови через Ісуса Христа, а ті, котрі стоять за Єгову, будуть мати участь тій перемозі.

13 Єремія знаходився в храмі в той час, коли був оскаржений за бунт. Політики, котрі теж становили релігійоністів і котрі виявились менше ревнивими і впертими в справах релігійних, не були в храмі в тім головнім моменті. Видно були в квартирах політичних при виконанні певної справи, або будь-яким проектом для дальшої своєї користі; і тому священники доглянули справу, щоби звістка про той випадок була по можливості якнайкраще донесена політичному і судовому елементові, так, як подас Писання: “Дочувшись ж про це князі Юдині, поприходили з царської палати до дому Господнього та й посідали коло ввіходу в нові ворота дому Господнього”. (Єремії 26:10) Ті князі, володарі і судові управителі в тій часті драми є показані при судженні у вході нової брами, котра була звичайним місцем до вживання і видання суду. Свідоцтво проти переступу вложили духовні і такі мужі, котрих священники могли найняти до свідчення. Тепер треба пригадати собі скільки подібних сцен, котрі були витворені в Німеччині, Квебеку, Новій Джерсі і в інших місцях протягом декількох минулих років. Ці події були надруковані в часописах Золотого Віку. Однак в кожнім прикладі то були релігійоністи, котрі бажали в дальшій протязі часу поліпшити свій самолюбний інтерес, щоб підбурювати і доконувати переслідування свідків Єгови через брехливі обвинувачення їх переступлення закону. Вони склоняють людей до фальшивої присяги проти свідків Єгови, щоби видання вироку на них могло наступити. Свідки Бога приносять людям посланництво, а священники послуговуються декотрими людьми з своєї громади, котрі не мають жодного відчуття до справедливості і таких намовляють або склоняють арештувати або притягати до суду тих свідків Божих. В тих судах брехливе свідчення є признане і закон несправедливо пристосований, щоби тільки було примінене покарання.

14 Є виразно записано, що Єремія стояв перед князями, або управителями суду. А хто оскаржував Єрмію і домагався його смерті? Згідно з оголошеним положенням, Диявол мав там своїх священників, котрі розпучливо кричали проти Єремії і домагались його життя: “Тоді священники й пророки промовили так до князів і до всього люду: Чоловікові сьому належить присуд на смерть, бо він пророкує проти сього міста, – як се ви самі чули своїми ушима!” – Єремії 26:11

15 Зауважте тепер, що ці священники, пророки або вчителі в Єрусалимі не звинувачували Єрмію злим представленням Бога. Закон Божий накладав на священників обов'язок доглядати всіх річей, які відносяться до слова Божого, тому стояти за справедливість, чинити і сполгатися на слово Боже, а також стояти за нього непохитно. Вони добре знали, що не мають жодної вини проти Єремії, але помимо того, домагались його смерті по причині їх заміру, що Єре-

мія пророкував проти міста, хоча він нічого подібного не чинив. Єремія проголошував попередження від Єгови проти лукавого міста: а якщо б то посланництво було властиво прийняте, духовенство зацікавилось би в пророцтвах, виникнених справах і способі, в якім повинні слухати Бога. Але вони зневажили слово Боже так, як зневажає духовенство в теперішньому часі через сполгатися на традиції людські. Духовенство з релігійоністів завжди домагалось і домагається крові тих, котрі відважуються говорити правду, так як Господь приказав. Наложення уміркованого покарання ніколи не задовольнить таких образників. Вони бажать усунути кожного, хто виставляє їх діла на денне світло і докоряє в лукавстві так, як оголошує слово Боже (Маттея 27:20). Перед тим судом релігійне духовенство приписувало собі відповідальність винесення присуду. Яко обвинувателі, представили свою справу проти Єремії, котрий після їх погляду був противником патріотизму і небезпечним чоловіком, котрому не можна буде дозволити говорити і котрого можна буде заспокоїти тільки через кров смерті. Духовенство теперішнього часу, а головню товпа римо-католицької гієрархії, оскаржують свідків Єгови і говорять про них, що вони противники патріотизму і небезпечні для людського існування; що росповсюджена через них література провадить до бунту; що тим свідкам не можна дозволити говорити тому, що цілий світ повернеться проти духовенства і політиків, тому мусять бути вгамовані і усунені. Свідки Єгови трактовані, як “червоні”, бо таке ім'я є найгіршим ім'ям в теперішнім часі, яке римо-католицька гієрархія може причіпити до котрого-будь чоловіка. Духовенство друкує в своїх газетах і намовляє політиків опубліковувати, що свідки Єгови є небезпечні і що повинні бути знищені. Повідомлення пропаганди римо-католицької гієрархії, котре вислано з Берліна, Німеччина, і надруковано в католицьких газетах, виявилось також в Нью Йорській Геральд Трибуні 11 січня 1937 року, де свідки Єгови трактовані як комуністи і великі переступники. З того повідомлення наводяться слідуєчі слова: “Незаконна група німців з Міжнародного Товариства Студентів Біблії, так звана організація, котра має американські і британські спілки, розвинулася в недавніх роках, а головню в 1936 році, на “серйозну загрозу” для нацисткої держави, як заявив Вільгельм Крон, службовий директор Міністерства Справедливості, на надрукованім в 1936 році огляді кримінального правосуддя в Німеччині. То було надруковано в державних органах Міністерства під назвою “Німецька Юстиція”. “Члени товариства, котрих американська група є керована через суддю Й. Ф. Рутерфорда вірують в дослівне натхнення Біблії і стараються пристосовувати пророцтва з таких книг, як Даниїла і Одкриття до прямування руху історії. Опираючись на Біблійні сповнення, члени німецької групи, котрі тепер понесли покарання через закони нацизму, проповідуючи упадок уряду канцлера Адольфа Гітлера”. Крон дальше продовжив, що “те товариство сталося приютом різних створених неприязних елементів і якщо не буде стримане, негайно розвинеться в галузь комуністичної установи”. Той чоловік говорив дальше продовжуючи, що недавно інформація про діяльність товариства в тім краю передано народним звинувачувателям з уповноваженням вживання всяких способів, постановлених рішень з 28 лютого 1933 року, щоби привести

зневажаючих членів до справедливості.

16 Римо-католицькі видавництва розповсюджують такі лукаві і фальшиві рапорти по цілм світі. В тім самім часі ті лицемірні товпи священників не збираються захищати власні теорії або науки з причини боязні, що люди зауважили б ошущтво тої установи і відійшли б від неї. Хоча мільони американських жителів домагались такої дискусії і захисту римо-католицьких теорій, римо-католицька гієрархія не хоче їх захищати. Один католицький священник висказав до тих, котрі його слухали: “Чому ми маємо бути нерозумними і дискусувати? Через ставання до дискусій здобудемо собі згубу”. Чому неприязнь католицької організації є так виражена проти свідків Єгови? Тому, що свідки Єгови говорять правду так, як говорив Єремія, на котрого релігійні старались стягнути смерть по тій одній причині.

ОБОРОНА ЄРЕМІЇ

17 Єремія мав перед собою тільки одну ціль, а саме: вірно слухати Єгову через несення післанництва, котре мав приказ доручити. Він був сліпий на все інше. Почувши показання проти його свідоцтва, приступив до поставлення захисту, але в тім виконанні не старався огорожуватись або йти на компроміс. Він не оправдувався з того, що виконував. Говорив виразно правду, а чинив тому, щоби судді і всі присутні люди могли його чути: “Єремія ж сказав до всіх князів і до всього народу так: Мене Господь послав пророкувати проти сього міста ті слова, що ви чули”. – Єремії 26:12

18 Єремія не сподівався вчинити священникам або вчителям щось доброго через виконані річі, але докладав старання, щоби міг принести щось доброго простому народу, котрий був чесний. Він пояснив своїм оскарджувачам і іншим слухачам, що отримав рішучий приказ від Всевишнього Бога доставити надзвичайне післанництво, котре доставляв проти релігійністів, включаючи їх дім і місто. Він не ставив претензії, що то було його власне післанництво, яке опиралось на його думку, але говорив їм виразно, що післанництво прийшло від Всевишнього. Він сміло визнав, що пророкував відкрито до народу. Він подав змістовно те післанництво, котре Бог приказав йому доставити, а чинив він те в тій цілі, щоби судді могли бути цілковито повідомлені про факти і щоби люди, котрі були там присутні, слухали правди, могли слухати, бачити і розуміти, що він був представителем Всемогучого Бога, так як показано. Через поставлення оборони в такий спосіб, Єремія виконав свій обов'язок і після того відповідальність прийшла на тих, котрі слухали його слова. Вони мусіли бути відповідальними і відповісти перед Всемогучим Богом. Інакше сказати; Бог вибрав Єремію, вірного чоловіка, доставити післанництво і він доставив його цілком згідно з отриманим приказом. То є приклад свідкам Єгови, котрих Єремія представляв в тому часі. Ті свідки не мають ділати зарозуміло, ані висказувати ненависті, або злої волі, лише мусять голосити правду і висказувати її виразно і без боязні. Завжди мусять цілковито сполгатися на Бога Єгову, котрий положить відповідальність на властивім місці, а саме на тих, котрі служать правді.

19 Єремія тоді сказав суддям і зібраним там людям, який буде наслідок з того, якщо послухають осторогу від Єгови: “Тим же то навправте ви ваші путі й вчинки ваші, й послухайте голосу Господнього, Бога вашого, а Господь відмінить те лихо, що виповів на

вас”. (Єремії 26:13) Через такий спосіб Єремія дав післанництво Єгови судовим і політичним чинникам, як вчителям так і загальному народу. Ті пророчі слова були в основному сприйнятними річами остотоги для тих, котрі “послухали”. Єремія затрубив на осторогу перед загрозливою небезпекою, котра могла бути відвернена тільки по одній причині, а саме, через послушенство Всемогучому Богу. Ті, котрі його чули як він говорив, повинні були бути вдячні за дану їм осторогу таким способом. Єремія наголошував, що зло і нещастя є дуже близько, і що прийде на храм і на місто, якщо люди не послухають післанництва Божого. Головна ціль тої пророчої драми в тій точці було показати, що станеться в тому часі, в котрім ми тепер живем. Єремія ділав тут під провідництвом Єгови і тому оголосив приклад, котрим всі слуги Єгови мають керуватися, а прикладом того є сильне постановлення проповідувати післанництва так, як Єгова приказав проповідувати. Таким чином не можна вибирати незалежних кроків, котрі опираються на власнім висновку, лише потрібно поступати рішучо, слухаючись інструкцій Єгови. Свідки Єгови не повинні зупинятись і задумуватись, що світські судді можуть з ними зробити. Яко уповноважені слуги Єгови, вони знаходяться в Його руках, і нічого не може впасти на них без Його дозволу так довго, як позістануть Йому вірні і правдиві.

20 Коли свідки Єгови є арештовані в тому дні і поставлені перед судом, повинні говорити відкрито до суддів і слухачів, релігійністів і не релігійністів про небесне поручення, і що мають приказ проповідувати людям про післанництво Єгови. Таким і тоді потрібно показати або доказати, що вони не стараються доставляти післанництво будь-якого чоловіка, і що не відповідальні за наступаючі наслідки, лише, що післанництво походить від Всемогучого Бога, а вони є тільки знаряддя і слуги до виконання Його волі, і що виконують її тільки так, як їм приказано виконувати; що свідки Єгови не мають привілею накладати кари на людей, або кривдити будь-яке сотворіння; що є єдиними післанцями до проповідування правди, щоби ті, котрі її почують, могли собі обрати будь-який бажаний напрям.

21 Коли свідоцтво на захист було висказане перед судом, Єремія зложив короткий аргумент і показав, що не переступив жодного закону, і що не був гідний смерті. Він цілковито признав, що знаходився в неволі закону і тому промовив до суду: “Що ж до мене, так се – я в руках у вас; чиніть із мною, що в очах ваших добре й справедливе”. (Єремії 26:14) Він положив відповідальність на тих, на котрих належало по волі Божій. Єремія говорив перед найвищим судом краю і рішення сього суду не могло бути обжаловане до жадного суду на землі. Він коротко розказував суддям, що охочо прийме то, що Бог дозволить їм наложити на него як покарання, бо чинив тільки від Бога довірену йому справу. Ті судді не мали б сили над Єремією, якщо б Єгова не дозволив на то і заборонив їм послуговуватись своєю властю над Єремією. Єремія був слуга Єгови, а ті правила, котрі обіймали Єремію, пристосували до Ісуса, котрий сказав перед судом, коли був допитуваний: “Не мав би єси власти ніякої надо мною, коли б не було тобі дано звиш. Тим, хто видав мене тобі, більший гріх має”. (Йоана 19:11) То саме правило відноситься до тих, котрі тепер в Христі і котрі є вірні Його послідовники через доручення людям сві доцтва так, як Всемогучий Бог приказав виконувати. Останок і Йонадаби

є ті, котрі сполгають на Бога, і мусять завжди мати на увазі, що єдиним місцем безпеки для них є оставатися правдивими і вірними Богу так, як інші свідки залишались в минущині. Такі не мають вповати на князів, ані на жадного чоловіка. (Псалма 146:3) Не повинні старатись про угоду або зм'ягчити слово Боже з надією легкого звільнення їх перед судами земними. Члени останка посвятили своє життя бути вірними Богу Єгови аж до смерті і до них головно Господь Ісус сказав: "Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя". – Одкриття 2:10

22 Єремія не вагаючись дав остереження суду відносно відповідальності, яка лягає на цю маючу власть установу. "Тільки зятяте собі добре, що як мене вб'єте, так безвинну кров наведете на себе й на сей город і на осадників його; бо Господь послав мене справді сказати усі ці слова в уші ваші". (Єремії 26:15) Це була не угроза, а лише дружнє попередження. Єремія не почував себе зляканим, знаходячись перед лицем високих урядників, ані він також не показував зухвалості і не чинив нерозумно. З його боку був намір лише чесно сказати суду, що відповідальність за остаточний вирок для нього лягає на них. Карати Єремію означало боротися проти Бога, а отже члени суду мали бути відповідальними перед Богом за свої поступки. Але віддання на смерть Єремію ще не означало кінець цієї справи. Ізраїльтяни були свідомо непослушні Всемогучому Богу і повинні були за це понести наслідки, і Єремія повідомив їх про те, що для них настане. Духовенство скоріш за все заперечувало сказане Єремією, і говорило, що твердження цього чоловіка Єремії, і слідувати тому, що він їм сказав, не врятує міста, і скоріш всього багато з людей пішли за порадою священників, яка була найгіршою, що могла бути їм дана, які то поради зазвичай дає духовенство.

23 Всі вірні слуги Всемогучого Бога повинні піти і підуть по дорозі, по якій пішов Єремія і апостоли Ісуса Христа. Коли апостоли стояли перед судом в тому ж самому місті по обвинуваченню в бунтуванні людей через те, що вони проповідували людям євангелію Ісуса Христа, вони залишалися вірними згідно того прикладу, який був даний в старинні часи Єремією. Суд, вислухавши діло Єремії, повинен був винести вирок, і Єремія їм сказав у зв'язку з цим слідує: "Ви повинні вирішити, чи я повинен слухати Бога, або ж це лицемірне духовенство". Єремія не залишив у них жодного сумніву відносно того, кого він буде слухати, тому він сказав до суду, що якщо вони засудять його до смерті, то вони візьмуть на себе безневинну кров його, котра також ляже на місто і жителів міста. Подібно до цього вірні апостоли сказали перед судом в такому ж випадку: "Чи праведно перед Богом слухати вас більш ніж Бога, – судіть. Не можна бо нам того, що виділи й що чули, не говорити". (Дії ап. 4:19,20) Таким чином показана дійсна і правильна дорога для свідків Єгови в даний час.

24 Нема жадного сумніву в тому, що Бог велів написати історію відносно цих старинних мужів, маючи на увазі дати нам знати про ці факти, як про приклади для помочі і підкріплення вірних свідків Господа, які нині знаходяться на землі. У останні місяці багато вірних слугів Божих були арештовані і притягнені до судової відповідальності за старанням релігіоністів. Ці вірні свідки Єгови були засуджені не дивлячись на те, що вони були безневинні, і вирок над ними був виголошений на основі або помилкових, або таких, що зовсім не відносяться до справи обвинувачення.

Вони були засуджені і поміщені у в'язницю без всякої справедливої на те основи. Багато цих свідків були засуджені навіть без ніякого свідчення проти них. Богом предсказане незмінне провідництво для цих вірних свідків, і ті, котрі слідували цьому керівництву від Бога, мали велику радість незалежно від того, який наслідок послідував для них на суді. Нехай же всякий обвинувачений так само має на увазі, як тримався пророк Єремія, також опісля апостоли Йоан, Петро і інші. Хай суди і всі присутні там почують, що Бог приказав проголосити цю звістку людям, і хай вони тоді спокійно і з гордістю скажуть на суді наступне: "Моє осудження і покарання лише наслідок того, що я покоряюся приказам Всемогучого Бога, тому є цілковито неправильно, несправедливо, і це осудження означає боротися проти Бога. Те, що я говорив і говорю, не може зробити шкоди нікому, але якщо ви хочете піддати мене покаранню, то я даю вам дружнє попередження, як приказав Бог, що ви берете на себе велику відповідальність, і що вам доведеться відповідати перед Богом за ваших дії, бо день Його розрахунку близько. Я абсолютно без провини і не зробив нічого поганого і мій обов'язок застерегти вас, що завдана мені кара не пройде непоміченою Богом. Вам прийдеться прийняти наслідки від Його руки, бо ніхто з людей не в змозі безкарно противитися Всемогучому Богу".

25 Справа Єремії перед судом чекала тепер свого вирішення. Як видно, то люди, котрі знаходились там, мали також можливість що небудь сказати по цій справі і суд вислуховував те, що вони мали сказати. Обговоривши все почуте, суд погодився з людьми присутніми на суді, а потім звернувся до духовенства яке там стояло із злобою в серці, шукаючи крові вірного свідка Бога. Суд виніс свою судову постанову про те, що Єремія не винен: "Тоді сказали князі й ввесь люд до священників і пророків: Чоловіка сього ніяк засуджувати на смерть, бо промовляв до нас в ім'я Господа, Бога нашого". – Єремії 26:16

26 Присутні там священники не були задоволені. Вони наполягали на тому, аби пролита була кров життя Єремії, і вони вжили весь вплив, аби чинити тиск на суд. Деякі члени суду ще вагались, тоді як інші бачили справедливу сторону цієї справи. Присутній тут і один князь на ім'я Ахикам і ймовірно він був членом того суду, перед яким слухалося діло Єремії. (Вірш 24) Він став на сторону Єремії і остаточний вирок суду був ухвалений завдяки впливу цієї людини Ахикама. Суд взяв до уваги, що Єремія служив Богові і говорив ім'ям Бога, а тому відмовився виконати вимогу кровожадного духовенства. Нема сумніву, що цей вирок є в Божественім записі як приклад, показуючи, що суд прийняв до уваги те, що було висказане в захист Єремії, і таким чином дається приклад судам теперішнього часу, якому вони повинні були б слідувати. Але той факт, що суди в даний час, або по крайній мірі багато з них, не наслідують цього прикладу, робить їх співучасниками кровожадного духовенства. Ті члени судів, які піддаються впливу неповненого злобою духовенства належать до тих, які визначені Єремією словами "вожді стада", і їм доведеться розділити долю духовенства. (Єремії 25:36) Деякі з суддів міста Нью Джерси, рівно і в інших місцях, щоб не показати свого справжнього лиця, відмовляють свідкам Єгови в дозволі посилатися на святе Писання і довести цим, що їм приказано Всемогучи Богом відвідувати людей по домах і проповідувати вістку Єгови. Ці судді наполягають на тому,

що одна проблема факту і закону перед судом є така: “Чи відмовився обвинувачений заздалегідь виклопотати в поліції дозвіл? Якщо так, то він винен в порушенні законів країни відносно комерції і підлягає покаранню”. Ці судді не лише діють всупереч основним законам цього штату і конституції Сполучених Держав і штату Нью Джерсі, якими гарантується всякому громадянину право поклонитися Всемогучому Богу, але вони відкрито ставлять закони чоловіка вище за закон Всемогучого Бога, відкрито і відважно зневажають ім'я Єгови. Нехай же вони знають, що Бог не дасть не допустить, щоб їх діла пройшли незаміченими, і постарастся про те, аби ці діла знайшли свою належну відплату. Багато з цих суддів запевняють, що вони християни, і що вони послідовники Господа. По цій причині вони зобов'язані прийняти до уваги пророцтва, які Господь приказав написати в своєму слові. Бог Єгова ніколи не міняє своїх правил для жодної особи, нехай та особа буде священник, суддя або висока урядова особа, політик чи простий робітник. Деякі з суддів навіть запитують у високопоставлених сановників католицької церкви, чи досить суворе покарання, якому вони піддали підсудних. Але вони повинні були б також запитувати цих релігійоністів, які стверджують, що вони служать Богу: “Що говорить ваша Біблія відносно того, що має бути зроблено?”

27 Перед винесенням судом вироку в остаточному вигляді по справі Єремії, деяким старійшинам народу було дозволено говорити перед судом і перед народом, що зібрався. Нема сумніву, що справа Єремії в суді привернула увагу багатьох людей, причому у зв'язку з цим відбулося розділення серед людей, і деякі стали на сторону Єремії. Були серед них декотрі пожилого віку і з здоровим розсудком, котрі визначалися як “старійшини”, і про них Писання говорить: “Та й деякі з значних людей в землі виступили й промовили до збору народного”. (Єремії 26:17) Ці особи, будучи жидами, їхнім обов'язом було знати святе Писання, і їм як видно були добре знайомі минулі події. Тоді старійшини розділилися між собою, і один з них своєю мовою звернув їх увагу на те, що сталося в минулих днях Езекії і при інших царях, а між іншим він сказав: “Михей (ім'я це означає: “Хто подібний Єгови”, а отже означає “слуга Божий”) з Морасту пророкував за царя Юдейського Езекії та й промовив був до всього люду Юдейського: Так говорить Господь сил небесних: Сион оратимуть, як ниву, а Єрусалим обернеться в купу розвалин, гора ж храму сього заросте лісом”. (Єремії 26:18) Михей, або Михай проповідував вістку тієї ж важності, яка була подібна до вістки, принесеною народом Єремією: “Отже через вас буде Сион, як поле, розораний, з Єрусалиму зробиться купа розвалищ, а гора під сим храмом стане горою, порослою лісом”. (Михея 3:12) Старійшини, які тут говорили до суду і до народу, вказували на те, що ця вість, яка дана ним і яка була подібна до вісті Єремії, повинна була бути взята до уваги, причому потрібно б дати Господеві покарати того, кого Він знайде винним.

28 Цар Езекія впокорився перед Богом, коли він почув вість, сповіщену йому Михеєм, і з тієї причини був вибавлений від знищення. (2 Паралипоменон 32:26) Цей цар взяв до уваги слова пророка Божого, а тому старійшина, котрий тепер виступав перед судом, сказав: “Хиба ж його вбив за се Езекія, цар Юдейський, та весь Юда? Чи ж не збоялись вони Господа та не благами помилування у Господа, так що Господь одмінив те лихо, яким загрозив їм? А ми мали б на-

ликати велике лихо на душі наші?” – Єремії 26:19.

29 Тут є даний ще інший приклад, якому варто слідувати тим свідкам, які притягуються до судової відповідальності, а саме: Навести перед судом приклади, про які говориться в Біблії, коли люди показували мудрість, беручи до уваги осторогу Бога, як поступали у випадку з Єремією старійшини. У подібних випадках можна привести слова другої псалми, в котрій Господь попереджає правителів, аби вони прийняли до уваги, що нині Христос установлений на престол. Свідки Єгови не стараються скривдити нікого через послуженство до Всемогучого Бога і через додання остороги людям. І про цей факт слід ясно сказати перед судом. Цар Езекія поступив мудро, коли він залишив Богу Єгови рішення, хто прав і хто винен у зв'язку з пропавідуванням вістка, про яку написано в Біблії. Наскільки ж безумний чоловік, сидячий на лаві судді або ж в іншому місці, якщо він намагається пересилити і відкинути вбік слово Всемогучого Бога! Духовенство не має права наполягати на покаранні людей лише тому, що ці люди вірують в те і говорять те, чого духовенство не бажає слухати. Нема сумніву, що духовенство понесе більше покарання, бо їм дана повна можливість знати краще, однак судді і політики повинні були б доглядати того, аби їх судові вирок не були викликані бажанням догодити духовенству. Нема жадного сумніву в тому, що Бог Єгова дозволяє на існування нинішніх обставин для тієї цілі, аби правда могла бути проголошена як перед судами, так і перед людьми. Тому свідкам Єгови слід завжди представляти перед судом той факт, що те діло, яке вони роблять, відвідуючи людей по домах і проповідуючи їм євангелію, є вість остороги, і що це діло виконується згідно приказу Бога, і тому всякий чоловік повинен рішення за себе, чи бажає він покорятися чоловіку або ж Всемогучому Богу. Спроба змусити свідків Єгови мовчати не зніме жодним чином з людства ті терпіння, які приходять на нього, а навпаки, ці спроби ставлять тих, які намагаються зашкодити цьому в таке становище, що вони неодмінно підуть в погибель, якщо вони не покаються.

30 Напевно під час розгляду справи Єремії перед судом були зроблені декотрі заперечення проти нього. Один із старійшин, який підтримував сторону духовенства, привів випадок з пророком Урією, який приніс вістку, подібну до вістки Єремії. Оба ці пророки без сумніву були знайомі. Проте в їх поведінці була значна різниця. Урія виявився боязливим, і він не був захищений Господом. Єремія ж залишався непохитним, і йому був даний захист Господа. Муж, який виступив проти Єремії і підтримував духовенство, сказав: “Пророкував ще й другий в ім'я Господнє, Урія Шемаїєнко з Киріят-яриму, а пророкував проти сього городу й проти сієї країни як раз тими словами, що й Єремія. Як же почув його слова цар Йоаким із усіма вельможами й князями своїми, то й наставав цар на його житте. Перечувши ж про се Урія, злякався, втік і схоронився в Єгипет. Та цар Йоаким послав людей і в Єгипет: Елнатана Ахборенка й інших із ним. І взяли вони Урію з Єгипту та й привели до царя Йоакима, а той велів стягти його мечем та кинути трупа його на кладовищі для простих людей”. – Єремії 26:20–23

31 Святе Писання показує, що в Бога Єгови були два свідки одночасно на землі, і що свідоцтво їх було подібним. Це було в той час, коли Йоаким почав царювати, і як видно, то цар цей побажав, аби про цю подію було написано, аби зробити духовенство схильним до нього і показати, як він піклувався про землю. Не дивлячись на те, що Урія втратив благовоління

Господа тим, що він втік, все таки це не давало царю Йоакиму права привести його назад і убити його. Урія знаходився за межами повноважень Єрусалиму, але цар Йоаким знайшов для себе справою легкою захопити в свої руки Урію і привести його назад, причому це було зроблено з повного дозволу правителя Єгипту, який був агентом Диявола. Духовенство в той час бажало крові двох пророків Бога Єгови і Урія вирішив за кращий порятунок для себе через втечу, проте його страх завів його цілком в пастку. Єремія проголошував вістку від Бога Єгови подібно до того, що робив Урія, але замість того, аби проявити страх, він стояв непорушно і сказав своїм обвинувачам: “Я передав вість, яку Бог послав мене передати вам, а тепер робіть зі мною, що в очах ваших здається вам добрим”. Єремія проявив віру в Бога, а отже не боявся людей. Те, що Урія сховався в іншій часті організації Сатани, не принесло йому захисту. Але роблячи так, він проявив бра віри в Бога. Цілком очевидно, що Єгова відібрав в Урії свою охорону з тієї причини, що він боявся людей. “Хто боїться людей, той в біду попаде; хто ж боїться Господа, буде безпечен”. – Приповісті 29:25

32 Урія зробив би краще, якби залишився непохитним і, якщо потрібно було, померти там же. В такому разі він вмер би у вірності, якби взагалі тоді смерть спіткала його. Втеча до Єгипту не принесла йому жадної користі. Є підстава вважати, що Урія представляв в прообразі роботу Ілії, яка закінчилася смертю цієї роботи в 1918 році, тоді як Єремія представляв в прообразі роботу Єлісея і тих, які приймали в цій роботі участь і котрі проявляють свою віру в Бога тим, що вони сміливо і безстрашно проголошують вістку і свідоцтво про ім'я Всевишнього. Що ж до царя Йоакима, який проявляв зневагу до Єгови і тих, які були його представителями, то про нього написано: “Тим же то так говорить Господь про Йоакима Йосієнка, царя Юдейського: Не будуть по йому голосити: Ой горе братові! Ой горе сестричці! Не голоситимуть: Ой володарю! Ой ти, величносте! Як осла ховають, так його поховають: Витягнуть і викинуть його за ворота Єрусалимські”. (Єремії 22:18,19) Так же само не принесє добра римо-католицькій гієрархії і її знаряддю те, що вони тепер зневажають Бога Єгови, а ті, які так поступають, будуть мати таку ж долю, як Йоаким.

33 Якби Єремія був вбитий так як Урія, то це принесло б радість священникам, пророкам і іншому духовенству, а також і з непотіємним характером політикам. Але Писання говорять: “Однак Ахикам Сафаненко заступився за Єремію, що не видано його людові на смерть”. (Єремії 26:24) Цей чоловік Ахикам не був таким ревним релігійністом як решта, котрі були присутні на суді над Єремією. Ахикам стояв за свободу мови. Народ, який там був присутній і слухав розгляд справи в суді, не мав наміру вбити Єремію і Ахикам був згідний з ними. Головний пункт промови в користь Єремії був той, що він говорив все те, що йому було поручено Всемогучим Богом, і він був абсолютно впевнений, що це все походить від Нього, а тому він не підлягав смерті, не дивлячись на те, що його вість “ранила релігійні почування” духовенства. Нема сумніву, що духовенство зібрало б товпу, якби вони були в змозі склонити народ стояти разом з ними і спричинити це убивство і тоді священники узяти б закон в свої руки і вбили б Єремію без жадної затримки. Проте Ахикам не ухилився від відповідальності, як це зробив Пилат по відношенні до Ісуса.

34 В даний час є деякі разсудливі люди серед політиків і судових урядників, які не схильні піддаватися кровожадним вимогам духовенства з ціллю визволення землі від присутності свідків Єгови. Незважаю-

чи на те, що можуть робити люди, для правдивого послідовника Ісуса Христа є лише одна надійна дорога. Ці свідки вислані Всемогучим Богом, охорона і їх спасення знаходиться в руці Бога Єгови, і цього не може дати ніхто інший. Обов'язок свідків Єгови є в тому, аби вони покоралися Богу, дозволяючи людям робити те, що вони хочуть, причому ці свідки завжди повинні тримати в пам'яті слова Ісуса Христа: “Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя”. – Одкриття 2:10

ПОГАНИ

35 Тепер приступаємо до розгляду двадцять сьомої голови пророцтва Єремії, і ця голова повинна бути уважно прочитана. У попередніх головах Бог Єгова звертав свою вість до зорганізованих релігійністів, котра то вість відноситься до тих, котрі ділають під іменем “християнська релігія”, шанувальники якої стверджують, що вони поклоняються Богу і Христу. Як видно, то Армагедон, який буде “дивовижним ділом” Бога Єгови, почнеться з “християнства або “зорганізованої релігії”, яка мильно називається “християнством”, і продовжуватиметься до остаточного кінця. Іншими словами, початок Армагедону зачнеться зі знищення професійних релігійністів, а після цього наступить знищення поган. Так само за тими подіями, про котрі розповідається в двадцять шостій голові, швидко наступили події, про які говориться в двадцять сьомій голові. Інший доказ показує, що проголошення вістки Бога, про яку написано в двадцять сьомій голові, відбулося в 614 році перед Христом. Пророцтво говорить: “У початку царювання Седекійного Йосієнкового, царя Юдейського, надійшло таке слово до Єремії від Господа”. (Єремії 27:1) Ім'я “Йоаким”, як зазначено в цьому вірші, очевидно є помилкою писателів. Згідно перекладу Ротердама, це ім'я подається як “Седекія” а не “Йоаким”. (Дивись вірші 3,12 і 20 тої самої голови, де є показано, що вість була проповідувана в четвертий рік царювання Седекії, царя Юдейського). Седекія також був сином Йосії, і братом Йоакима. Він був дядьком Ехонії, сина Йоакима. (2 Царів 24:17,18; Єремії 37:1) Тому час є той самий, що в Єремії 28:1.

36 Бог Єгова продиктував своєму пророкові вістку, викладену в тому ж порядку, в якому ряд цих подій сталися раніше, спочатку вістку до “зорганізованої релігії”, або так званому “зорганізованому християнству” або “християнству”, а тоді поганам. “Так говорить до мене Господь: Зроби собі повороз і ярмо, та й наложи собі на шию”. (Єремії 27:2) У цьому місці Єремії було приказано діяти або виконати певну роботу, щоб показати в образі те, що Господь вчинить тому лукавому класу, члени котрого злобно виступають проти тих, які є представниками Бога Єгови, також і всіх тих, які стверджують, що вони є представителями Бога, і отже які являються класом безбожних і грішних. Цей клас сотворинь злісно радітиме знищенню релігійних організацій, які стверджують, що вони є намісниками Бога на землі, але вони злорадітимуть також з приводу покарань, котрим будуть піддані дійсні Християни, котрі представляють Бога в дусі і правді. Є в нашні дні на землі такі організації, які зневажають все і всіх тих одиниць, які визнають ім'я Бога Єгови і Ісуса Христа. Римо-католицька гієрархія відзначається такими злісними зневажниками, а також спонукувана своєю безбожною злістю гієрархія прирівнює свідків Єгови до комуністів. Звичайно гієрархія говорить неправду, тому що в свідків Єгови нема нічого спільного з комуністами, або з якою будь іншою організацією. Комуністи не мають нічого спільного зі свідками Єгови, а навпаки ненавидять їх. Наводимо тому приклад. Росія знищила “зорганізо-

вану релігію”, тобто, церковну організацію тієї землі, але Росія ніколи не дозволяла свідкам Єгови ділати свобідно і проповідувати в тій землі євангеліє. Мільони людей не розуміють того, що свідкам Єгови поручено проголошувати вістку Бога Єгови так само, як було поручено Єремії, і що у них нема нічого спільного з якою будь особою або ж організацією, котра є проти Бога і Його царства під Христом. Дуже важливо завжди мати на умі, що Сатана тепер робить свої останні старання і розпучливо старається виконати свій зловий визов і довести, що він в змозі примусити всіх людей проклинати Бога. Сатана поставив собі ціль управляти світом, або ж знищити його. Але оскільки Ісус Христос посаджений тепер Єговою на царський престол як цар світа, і що внаслідок цього панування Сатани є обмежено, Сатана розпучливо старається знищити цілий рід людський, причому з ціллю виконання свого заміру Сатана підбурює один клас людей проти другого, аби знищити їх всіх. Свідки Єгови не ведуть боротьби з жадними одиницями або з котрим-будь класом людей. Їх боротьба спрямована проти лицемірної релігії, яка зневажає ім'я Бога Єгови і Його царя і заводить в блуд людей. Боротьба свідків Єгови полягає в тому, аби викрити лукавство Сатани, указуючи людям на слово Всемогучого Бога, аби люди могли побачити дорогу до втечі. Рівно ж їх ціллю є дати осторогу злочинцям, аби не мали вимівки. Також ця осторога дається всім з тією ціллю, аби люди доброї волі дістали можливість втікати до Божої організації і знайти там прибіжище. Зі святого Писання видно, що порядок Армагедону буде слідуєчим: Насамперед будуть знищені релігійні організації, які становлять так зване “християнство”, а потім наступить знищення всіх частей організації Сатани. Але перед тим, нім почнеться Армагедон, повинно бути проголошено ім'я Єгови і Його царство, так як Єгова приказав.

37 Ті драматичні і символічні дії, які Бог Єгова приказав Єремії виконати, як в самому прообразі, так і у його сповненні, не були призначені для релігійоністів і не для тих, які виконують обряди так званої “християнської релігії”, але були призначені для не релігійного класу. Єремії було приказано виготовити повороз і ярмо і послати поганським царям: “І пошли такі ж самі цареві Ідумейському й цареві Моабійському й цареві Аммонійському й цареві Тирському й цареві Сидонському через послы, що поприходили до Седекії, царя Юдейського, в Єрусалим”. – Єремії 27:3

38 Без сумніву ті, котрим була післана ця вістка, як наприклад едомей і інші погани, чули про пророкування Єремії відносно знищення міста і храму в Єрусалимі. Ця вістка проголошувалася всенародно і священники подбали про те, аби про цю вістку почули всі з тією ціллю, аби підбурити людей проти Єремії і викликати проти нього злобу. Ті, народи, про яких йде мова в цьому місці пророцтва, напевно мали своїх представників в місті Єрусалимі. Будучи представителями і ненависниками всього того, що було звязано з ім'ям Всемогучого Бога, ці погани напевно зловтішалися з того, що Єрусалим буде спустошений, і вони надіялись, що це пророцтво збудеться. Після того, як почалася облога Єрусалиму, Бог повідомив про свій замір наложити кару на Едом і на інші народи: “Так говорить Господь Бог: За те, що Едом жорстоко мстився на Юдиному домові і тим тяжко прогрішився. За те, так говорить Господь Бог: Протягну руку мою на Едом та й повигублюю в йому й людину й скотину, й зроблю з його пустку. Від Теману до Дедану поляжуть вони од меча”. (Езекиїля 25:12,13) “Того дня, коли ти виступив проти нього; того дня, коли чужинці відводили військо його в неволю, коли чужоплемін-

ники ввійшли в ворота його й про Єрусалим метали жереб, був і ти одним із між них. Не годилося б тобі приглядатись з утаєною втіхою горю в день брата твого, в день переведення його в чужину; не неналежало б тобі радуватись у день погібелі синів Юдиних та розширювати рота в день біди їх. Не годилось би тобі вдиратись у ворота мого народу в день нужди його, та дивитись на його лихо в день погібелі його, або посягати за добром його лихої в нього години; Ані стояти на роздоріжжях, щоб убивати втікачів його, або зраджувати тих, що в день нещастя уціліли. Бо наближується день Господень на всі народи, й що ти чинив, те й тобі станеться; відплата твоя впаде на голову тобі”. (Авдія 11–15) Ця заява в пророцтві дана з тією ціллю, аби показати, що Бог буде виконувати свій замір без отримання помочі від будь-кого, і що жадному сотворінню не дозволено приймати участь в цьому, якщо лише цьому сотворінню не дозволено або приказано Господом це робити.

39 Вістка остороги була дана не тільки Едому, но і іншим народам: “Так говорить Господь Бог: за те, що Моав і Сеїр говорять: “Так говорить Господь Бог: За те, що Моав та Сеїр мовляли: От дом Юдин – як і інші народи! За те я – починаючи від усіх пограничних міст, від краси землі, Бет–Ешимота, Баалмеона й Киріятайму – відкрию Моабів бік. Народам зі всходу, й оддам його їм у посідання разом із Аммоніями, щоб не було між народами й споминки про Аммоніїв. А над Моабом розведу суд, і зрозуміють, що я – Господь. (Езекиїля 25:8–11) Осторогу дано також Аммоніям: “Сину чоловічий! Поверни лице проти Аммоніїв, і пророкуй проти них. І скажи Аммоніям: Почуйте слово Господа Бога! Так говорить Господь Бог: За те, що ти втішно казав: “Ага”! Як святиню мою опоганено, й на Ізраїль–землю, як її спустошено, та на дом Юдин, як вони пішли в неволю. – За те я віддам тебе в посідання синам востоку, й заведуть вони у тебе вівчарні свої і розложать у тебе шатра свої, і їстимуть вони плоди твої, і питимуть молоко твоє. І зроблю Равву пристановищем верблюдам а синів Аммонійських пастухами овець, і зрозумієте, що я – Господь. Так бо говорить Господь Бог: За те, що плескав еси в долоні, й тупотав ногами, й веселився зневажливо всім серцем над землею Ізраїльською. – За те я ось, простягну руку мою проти тебе й подам тебе на розбій народам, і викореню тебе з між людей, і вигублю спроміж земель; зітру тебе, й зрозумієш, що я – Господь. (Езекиїля 25:2–7) Дивись також Єремії 49:1–6) Всі народи є включені в цю осторогу. (Езекиїля 26:2,3,21; 28:21–26) Ці пророцтва написані на день пімсти нашого Бога і відносяться до цього дня, який–то день настане під час Армагедону, і це буде “Його дивовижне діло”.

40 Господь Ісус нині присутній і день суду почався над народами, але той суд найперше почався з релігійних народів, як про те написано: “І коли праведник тільки що спасеться, то безбожник і грішник де явиться?” (1 Петра 4:18) Вістка Єремії через пророчі символи була передана урядовим представителям поганських народів, які ненавиділи Бога і були Його противниками. Ці поганські представники знаходилися в Ізраїлі як дипломатичні представники. Подібно до цього і у наш час вістка остороги проголошується “християнству”, але ця вість доходить також і до нерелігійних правителів в так званому “християнстві”. Ця вість є також для тих народів, які являються поганями, але які знаходяться в договірних і дипломатичних відносинах з так званими “християнськими народами”.

(Далі буде)